

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XV. ÉVF. 2. SZÁM

2012.
SZENT ISTVÁN

www.szentanna.org

István a „kenyerünk”

Szent István napja, a magyarság egyik legnagyobb ünnepe. A múltat idézi, a nemzettudat hajnalát, de a jövőbe tekint. Szent István királyt köszöntjük és ünnepeljük. Írásomnak bizonyára egy kicsit szokatlan címet adtam, de nem véletlenül. Szereznék általa utalni arra a kapcsolatra is, mely a Szent István-napi ünnepségek és az Újkenyér-ünnep közt áll fenn. István azt akarta, hogy népének országa legyen. Egy ország, ahol vetnek és aratnak, s ahol illata van a kenyérnek, s íze az életnek.

Nagy volt a veszélye annak, hogy megteremtődik egy olyan állam, mely a hangsúlyt a mindennapi kenyérre, az ember anyagi megélhetésére helyezi. István király nem

ezt akarta. Szándéka az volt, hogy a nép felemelkedjék, hogy Istene legyen, s a rend és törvény biztosítsa a békét. Jézus szavait idézi az evangélista: „Nem csak kenyérel él az ember, hanem minden igével, mely Isten ajkáról való.” (Mt 4,4).

Számomra mindig elgondolkodtató Jézus csodálatos kenyérszaporítása. Ha hallgatnánk szavára, ha tetterre váltanánk tanítá-

sát, akkor a világnak lenne kenyere, s nem lenne éhező. Abban a pillanatban megszaprodna kenyérünk. De hol van ma már az az irgalmas szív, mely képes lenne arra, hogy kenyeret süssön a szomszéd éhező gyereke-

inek? Pedig az éhínség felszámolásához nem elegendő a nagyobb termelékenység, a mind nagyobb földterületek beművelése. Szív is kell, igazságosság és könyörületesség.

Ezért gondolom én azt, hogy István király képes ma is kenyeret adni a népnek. S ez alatt értem mindazt, ami az emberhez mérhető élethez szükséges. Addig azonban, míg nem rendezzük életünket a keresztényi elvek alapján, míg nem leszünk képesek meghallani az „árvak és elesettek” imáját, addig csak egy olyan országról beszélhetünk, melynek fővárosában az aluljárók ellehetetlenülnek a hajléktalanok sokaságától. Egy olyan magyarságról, mely megalkuvó. Egy olyan nemzetről, melynek legfőbb barátja az alkohol, a pesszimizmus, az önpusztító ösz-

tön. Pedig, van örökségünk! Nem vagyunk szegények és nincstelenek. Csak rosszul bánunk ezzel a nagy kincssel. István király Nagyboldogasszony ünnepén szenderült az örökkévalóságba. Ezt megelőzően felajánlotta népét és országát trónörökös híján Máriának. Azóta romlott a helyzet. Nemcsak a trónörökösök nincsenek, de az egész nemzet szenved a gyermekáldás elmaradása miatt. Fogó gyertyaszál lettünk. Nem illik már hozzánk a kard, a korona. De a feszületet talán még megtarthatjuk. Mária, segíts! Adj fiakat és leányokat! István király árva népe, hajtsd meg homlokod! Tudj hittel kérni, s úgy dicsérni!

*Nagydi Zsolt
plébános*

Szent István király imája

A mélységből kiáltok Hozzád, hallgass meg Uram!
Taníts meg, hogy kell könnyezni a meg nem érdemelt örömben,
s hogyan kell örülni a megérdemelt könnyben.
Adj erőt, hogy kevélységem csillogását elhomályosítsam,
s az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam.
Taníts meg, hogyan kell a gyengékhez lehajolni,
s hogyan kell féktelen erővel egyenesen állni.
Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet,
s alázatosan megadjam magam a léleknek.
Taníts szelíd szóra, ha bántások érnek,
s hideg mosolyra, ha jogtalan dicsérnek.
Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak,
s fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak.
Taníts meg lendülni, ha Rád találtam,
s hirtelen megállni, ha utat hibáztam.
Ne add meg mindig, amit nagyon kérek.
Taníts bátor lenni, mikor nagyon félek.
Engedd a világot megvetve szeretni,
csak magadat ne hagyd soha elfeledni.
Ez a kívánságom, ez maradjon végleg, de ha másként szólnék,
nagyon szépen kérek, ne neheztedj reám, ne fordítsd el orcáid,
hiszen a mélységből kiáltok fel Hozzád.

Hogyan lett szent a Szent Korona?

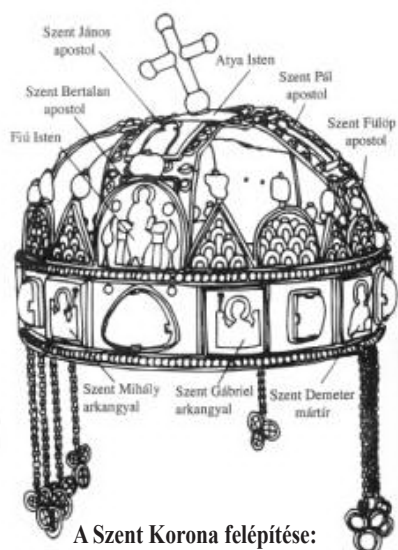
A koronázási jelvényekről és a koronázási szertartásról tartott előadást a veszprémi Szaléziánumban Tóth Endre, a történettudományok kandidátusa, aki 15 éve intenzíven foglalkozik a koronával és a koronázási jelvényekkel.

A történész kiemelte: Európában egyedülálló történelmi és egyháztörténelmi-egyházművészeti értéket képvisel az a magyar koronázási együttes (korona, jogar, országalma, kard, palást, koronázási kereszt), amelyet évszázadokon át összetartozóként őrzött népünk a történelem viszontagságai közepette.

A koronázás 1001-ben minden bizonnyal valamelyik egyházi ünnepen – pünkösdkor vagy Nagyboldogasszony ünnepén – történt, valószínűleg Esztergomban. Szent István akkor már három éve az ország tényleges ura

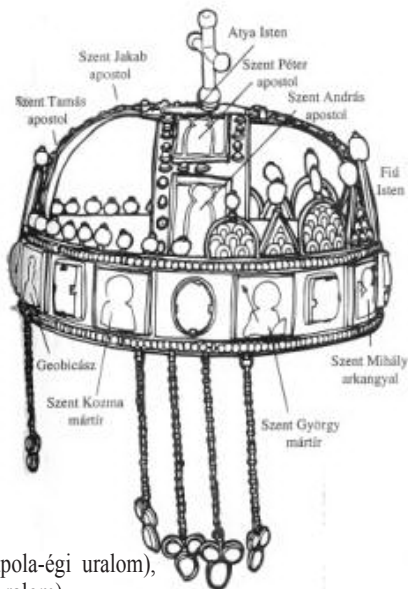
volt. A koronázásnak külpolitikailag volt igen nagy jelentősége, mivel felhatalmazást adott a független magyar egyházszervezet megalakításához. A középkorban azt az országot tekintették ugyanis függetlennek, amelynek független egyházszervezete volt; azaz érseke, érseki tartománya, és azon belül püspökségei - mutatott rá az előadó.

A koronázás egyházi szertartás volt. Előtte az uralkodó három napig böjtölt. A szertartás kezdetén István liturgikus ruhát öltött magára (fehér albát, cingulust, stólát és köpenyt), majd az érsek és püspökök átadták neki a fejedelmi jelvényeket, a jogart, az országalmát, a kardot, s a trónhoz vezették. A szertartás középpontja a felkenés volt. Ez volt az az aktus, amit kizárólag a pápa engedélyezhetett, mégpedig oklevéllel (valószínűleg ez tartalmazhatta az esz-

A Szent Korona felépítése:

Részei: keresztpánt, tetején kereszttel (kupola-égi uralom), pártá és az abroncs (9 db csüngővel) (földi uralom)

tergomi érsekség megalapításához való jogot is). Tehát az Árpád-kor elején még a koronának magának nem volt különösebb jelentősége a felszentelés szempontjából, csak a felkesztésnek.

Tóth Endre rámutatott: a történészek véleménye megoszlik a Hartvik-legenda szerinti hagyomány valóságáról (mely szerint Asztrik a pápától koronát kért Istvánnak). Főként azzal kapcsolatban alakultak ki eltérő vélemények, hogy a korona mai formájában került-e első királyunk fejére, illetve hogy miért nevezték a XIII. századtól szentnek a koronát.

Ma a kutatók többsége úgy tartja, hogy a korona két részből áll, alsó része 1072-73-ban kerülhetett Magyarországra; bizánci eredetű, te-

hát nem Szent István-kori. Női korona volt, feltehetően I. Géza bizánci származású felesége kapta. A mai korona felső részén lévő keresztpánt viszont – amelyen apostolok képe látható – az 1050-es években készülhetett, görög műveltségű itáliai ötvös mester keze munkájaként, s ez minden bizonnyal Szent Istvánhoz köthető. Feltételezhető tehát, hogy amikor a koronázási jelvényeket először összeállították, az említett bizánci koronát azzal tették szentté, hogy összekötő pántként beleépítették a Szent István-i korona részeit. Ezért nevezték IV. Béla uralkodásától fogva szentnek a koronát.

forrás: Magyar Kurír

Néprajzi előadás a plébánián

A zsúfolásig megtelt két hittanteremben 2012. május 29-én nagyszerű előadást tartott dr. Bárh János – jánoshalmi születésű néprajzkutató, nyugalmazott megyei múzeumigazgató, címzetes egyetemi tanár – Vallási néprajzi kutatásaim a Székelyföldön címmel.

A vendégeket és az előadót szívet-lelket melegen szavakkal Nagyidai Zsolt plébános úr köszöntötte. „Az elmúlt századok folyamán és napjainkban is sokan és sokféle módon kutatták

a székely nép életét, hagyományait, minden napjait, szokásait és különféle emberi és lelki értékeit. Azok a kutatók tudták ezt igazán fel tárni és a lényeges dolgokat meglátni és megismerni, akik szívük szeretetével és kezük melegével bontogatták ki az értékeket, és az életük, történetük lényegét, rejtelmeit.

Dr. Bárh János ilyen szeretettel fordult kutatásai során az ott élő emberekhez és ezt láthatjuk könyvei olvasása közben is, és látni fog-

juk az előadás során is. Wass Albert: Mese az erdőről című művében, amelyet a Tavak és erdők könyvében találunk, azt tanítja gyerekeinek, hogy három féle ember van: a rontó-ember, a gyűjtő-ember, és a látó-ember.

A rontó-ember elrontja a világ Isten alkotott szépségeit és zárva tartja a szívét. A gyűjtő-ember se lát semmit a világ szépségeiből és csak önző módon magának gyűjt és szintén zárva tartja a szívét. A látó-ember viszont észre veszi, meglátja és ámulva rácsodálkozik a világ Isten alkotta szépségeire, és kinyitja a szívét és ezért be tudja fogadni a három legnagyobb ajándékot, amit Isten teremtett az ember számára: a jóságot, a szeretetet és a békeséget.

Fogadjuk, hát mi is nyitott szívvel, szeretettel, látó-emberként mindazt, amit az előadás által is megismerhettünk a Jóisten teremtette gyönyörű világ székelyföldi kincseiből, csodáiból.”

A vetítéssel kísért előadás során ízelítőt kaptunk Erdély vallási, néprajzi szokásaiból. A közel száz érdeklődő örömmel és áhítattal hallgatta az előadást.

Az előadást követően Nagyvidai Zsolt plébános úr megköszönte az Egyházközség, a ven-

dégek és a maga nevében a maradandó szép élményt.

Befejezésül a hallgatóság imádságként elénekelte a világ magyarságának összetartozását is jelentő, a csíksomlyói búcsún is felhangzott, régi székely himnuszt.

Ó, én édes Jóistenem,
Oltalmazóm segedelmem,
Vándorlásban reménységem,
Ínségemben lágy kenyerem.

Vándor fecske sebes szárnyát
Vándorlegény vándor botját
Vándorszékely reménységét,
Jézus áld meg Erdély földjét.

Vándor fecske hazatalál
Édesanyja fészke-re száll
Hazajöttünk, megáldott a
Csíksomlyói Szűz Mária.

Az est stílszerűen erdélyi pálinka-, bor- és borvízköstolóval zárult.

Köszönjük dr. Bárány János tanár úrnak az előadást és mindazt a kincset, ismeretet, amit a kutatásaiból megmutatott nekünk és erősítette bennünk az összetartozásunk tudatát is.

Archívumunkból

Talán nem mindenki tudja a testvérek közül, hogy régen, Trianon előtt Délvidék egyházközségei is a Kalocsai Főegyházmegye részei voltak. Hogy erre emlékezzünk, testvérvárosunk egyházközségi lapjából, a Temerini Harangszó című újságból vettük át az alábbi cikket.

Utolsó kapcsolat

Tóth József tisztelendő atya jelentése a kalocsai érseknek 1945ben

A Kalocsa-bácsi érseknek címezve, 1945. július 18-án levél érkezett Temerinből, amelyet Tóth József (1914-1997) lelkész küldött. Beszámolt egyházközsége helyzetéről, a hívek lelki életéről és saját tevékenységéről.

Mi készítette Tóth József tisztelendőt arra, hogy egyenest a kalocsai érsekhez forduljon, és tájékoztassa a helyi, temerini állapotokról? Hogy ezt jobban megértjük, vissza kell tekintnünk a katolikus egyház

Tóth József

korábbi helyzetére bácskai tájéunkon. Abból a tényből kell kiindulni, hogy Trianon után a Kalocsa-bácsi főegyházmegye, érsekség területének mintegy háromnegyed része – 89 plébániája – az új délszláv államalakulat fennhatósága alá került. A Szentszék ezen a területen apostoli kormányzóságot hozott létre, és annak élére 1923-ban Budánovics Lajos (1873-1958) szabadkai plébánost állította. 1941-ben, amikor Bácska e része visszakerült Magyarországhoz, a terület továbbra is apostoli kormányzóság maradt a főegyházmegye keretében, de a magyar vallás- és kultuszminisztérium a pápai nuncius beleegyezésével eltávolította Budánovics püspököt hivatalából, és Ijjas József (1901-1989) kalocsai-megyés papot bízta meg a kormányzóság irányításával. 1944. decemberében Grósz érsek átruházta Budánovics püspökre az elvált egyházmegyei rész teljes jogú kormányzását, aki ismét apostoli kormányzóként működött. A kapcsolat azonban

egy ideig nem szakadt meg közöttük.

Tóth József alábbi leveléből is kiviláglik, noha egyházjogilag visszaállt az 1941 előtti helyzet a kalocsai főegyházmegyétől elszakított bácskai részeken, a papsággal a kapcsolata ezekben a nehéz időkben még egy ideig fennállt.

Tóth tisztelendő levelét, amit az érsekségen 1945 július 18-án iktattak be, az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük.

FŐTISZTELENDŐ ÉRSEK ATYÁM!

Hálatelt szívvel gondolok a jó Isten végtelen kegyelmére, hogy a mai napon, bár nem hivatalos úton, mégis, tájékoztatót küldhetek Főtisztelendőségednek.

A következő sorokban Temerinről, Bácska legdélibb katolikus magyar falujáról, az itt folyó hitéletéről, az emberek gondolkodásmódjáról s amennyiben szabad, az én munkámról szeretnék némi helyzetképet nyújtani. Temerin tizenegyezer lelket számlált egy évvel ezelőtt. Tízezer magyar és egyezer német. Valamennyien katolikusok. 1944. augusztusában a német nemzetiségű lakosság elhagyta szülőotthonát és elköltözött Németországba. A következő hónap végén a nem bácskai születésű magyar tisztviselőkar is elmenekült fel a csonka országba. Temerinnek addig három lelkésze volt. 1944. október elején azonban mind a három lelkész elhagyta őrhelyét, nem gondolva a súlyos következményre, mit cselekedetükkel a hívők lelkében ki fognak váltani. A tízezer hívő magyar lélek lelki vezető nélkül maradt.

1944. október 4-én önszántamból jelent-

keztem Syraka Ferenc esperes apát úrnál, és kijöttem Temerinbe, hogy itt elvégezzem a lelkiprezitív teendőket.

Ezen a hónap minden estéjén rózsafüzér-átviteliséget végeztünk a templomban, és amikor láttam a hívek buzgósságát, amikor hallottam egy temerini tanító kijelentését, mely szerint azelőtt még a vasárnapi nagy misén sem voltak többen, – akkor éreztem, hogy helyesen cselekedtem, amikor pásztorává szegődtem a jó Isten ez elhagyott hívő nyájának. Különösen éreztem ezt a meglegedettséget akkor, amikor a gyónók végtelen sora állt a gyónatószékem előtt. Ma is a napi áldozók száma 100-120, az előző évek tízszeresére emelkedett. Az október végi napok nehezen, rettegéssel telve múltak el. A jó Isten kegyes volt hozzám és a legsúlyosabb napokban semmi bántódás nem ért. Fennakadás nélkül tovább végezhettem lelkiprezitív munkámat.

November hó második felében visszatért Főtisztelendő Kopping Gáspár, Temerin plébános. Távollétét Csonaplyán, szüleinél és Zomborban a barátoknál töltötte. Azonban mindössze csak három hétig lehetett Temerinben, mert december elején összeszedték az itt maradt kevés számú németet, időseket, fiatalokat, gyermekeket, nőket egyaránt és a szomszédos községbe Tiszaisztvánfalvára – német gyűjtőtáborba vitték. Ott nehéz testi munkát végeztettek vele. Kapálnia, utcára sepernie s más nehéz munkát kellett végeznie. Gyűjtőtáborba hurcolása óta nem engedték még mind a mai napig Temerinbe. Mintegy öthétig ezelőtt tizenkét német lelkes társával együtt bekísérték őket Újvidékre és vizsgálati fogságban vannak. Egyszer volt kihallgatáson. Bízunk abban, hogy szabadon fogják engedni, csak nem tudjuk az időpontot – mikor? A plébános Úr elhurcolása után ismét egyedül végeztem kötelességemet és végzem még ma is.

Karácsonykor összegyűjtöttem a volt Kalász-leányokat és megindítottam körükben a munkát. Nyilvánosan nem szerepelhetünk velük, a község Kalász-leányait négy csoportba

osztottam és minden vasárnap másik csoportot keresek fel és „bandázunk”. Nem tartunk „gyűlést” hanem „bandát”. Így minden hónapban eljutok minden csoporthoz és végzem a hitoktatást. Ezek a leányok igen öntudatosak és elszántak, – igazán örülök, hogy oktatathatom őket.

Az iskolában sajnos, tilos a hitoktatás. Azonban egy lelkes tanító néni segítségével az iskolás leányokat összehoztuk „szeretet iskolába”. Minden vasárnap délelőtt összejönnek, és ekkor részesülnek hitoktatásban. Lelki problémáikkal gyakran felkeresnek, és mindig igyekszem megmagyarázni kétélyeiket, problémáikat.

A fiúk közül kevesen vannak idehaza. Nagyobb részét katonaságnál teljesítenek szolgálatot. Azonban a fiúknak, akik idehaza vannak, nagyobb részét sikerült összegyűjtenem. Három csoport van a fiúknál: az inasok, a cserkészek és a középiskolás fiúk. A fiúk csoportjaival hétköznap este jövünk össze minden héten más-más házban és velük hetente tartok hitoktatást, nem mint a lányok egy-egy csoportjával. Az elemi iskolás fiúkat Szívőárda egyesületbe tömörítettük, de most az iskolai szünidőben nehezebben tudjuk őket összetartani, mint iskolaelő alatt.

Az elsőpénteki áldozók száma csaknem mindig meghaladja a 400-at. Különös örömmel készíttettem elő az első szentáldozáshoz járuló kisgyermeket. Ez évben 173 kis gyermek járult első ízben szentáldozáshoz. A Kalász-leányok önzetlen segítőkészségükkel emlékeztetésük sikerült tenniük az ideai áldozócsütörtökök. Diadalkaput fontak virágokból a templomban a padok közé, a templom belseje tele volt szebbnél-szebb virágokkal, kinn a templom megett sátrat állítottak fel, azt is feldíszítették virágokkal és virágokból font feliratokkal. Áldozócsütörtök napján 880-an járultak szentáldozáshoz. Nem vagyok érzelmős természetű, de könny csillogott a szememben, amikor láttam ott az áldozatórác mellett az Úrjézusnak ezt a diadalát... (Bocsásson meg Főtisztelendő Ér-

sek Atyám, ha sok aprólékos dologgal feltartom, de amikor visszapillantok a közelmúltba, annyi emlék, annyi esemény tódul tudatomba s nem is tudom melyiket írjam előbb ...)

Vagy megemlítés nélkül hagyjam az Úrnap körmenetet, amikor 2500 hívő felvonult zárt sorokban és éppen úgy, mint áldozócsüitörtökön, Úrnapján is fényesen győzelmeskedett Krisztus? Hallgassam el a búzaszentelést, amikor lobogókkal, feszülettel kivonult a nép a határba? Vagy ne hozzam fel a keresztjáró napokat, amikor idegen gépkocsik túlkölése mellett zúgott az egyház éneke?

Felemlítem mindezeket az eseményeket, mert jól eső érzéssel tölt el, hogy Főtisztelendő Érsek Atyámnak a vallásos érész, a vallásos élet fellendüléséről számolhatok be.

Vasárnap folytak le a választások. Választások előtt jöttek az emberek és kikérték a véleményemet: kire szavazzanak. A községi képviselőtestületbe 23 képviselő között csak egy baloldali felfogású került be, a többi keresztény szellemben dolgozik.

Jelenleg nyolcnapos lelkigyakorlatot tartok a zárdában a Kedves Nővéreknek.

Több világi vezető szerepben levő egyént megnyertem a keresztény vallás érdekében való apostolkodás gondolatának. Együtt dolgozom velük, és mindannyiunkat áthat a magasztos érzés, hogy Krisztusért harcolunk. Rendíthetetlen hittel bízunk Krisztus győzelmében.

Munkánkra Atyai áldását kérve maradok Krisztusban gyermeke:

Tóth József, lelkész

Tóth József tisztelendő levelének hátoldalára az érsekségen a következő kéziratos szöveg került 1945. július 26-ai keltezéssel:

„Együttérző szívvel kísértem mindeddig a fájdalomak és megpróbáltatás útját járó bácskai híveimet. A háború borzalmainak átélése nekem is szenvedést okozott. Fájt, hogy nem állhattam mellettük, nem nyújthattam nekik vigasztalást, nem bátoríthattam őket nehéz napjaikban. Megnyugtató azonban az a tudat,

Grösz József érsek portéja
(részlet Kontuly Béla festményéről, 1950)

hogy derék papjaim – mint Tisztelendőséged is – buzgó áldozatkész szívvel tartottak ki a hívek mellett, igazi jópásztorként nem futamodtak meg, hanem a rosszban is vállaltak közösséget velük.

Az isteni Jópásztor adjon erőt Tisztelendőségednek, hogy a f. hó 12-én küldött jelentésedben jelzett megkezdett munkát fáradhatatlanul folytatni tudja. Temerini híveimnek pedig sok kegyelmet, hogy öntudatos katolikus életükkel kitartsanak Krisztus szenvedő Egyháza mellett is.

Egyébként főpásztori áldásomat küldve ajtatos ... (érsek)”

Valószínűleg a válaszlevél nem is került elküldésre. Ezt bizonyítja, hogy 1992-ben, amikor bemutattuk és átadtuk Tóth atyának a levél és a válasz fénymásolatát, nem emlékezett a levélre sem. Függetlenül ettől a jelentést kordokumentumként kell értékelni.

Tóth József tisztelendő atya Temerinből 1947 augusztusában Újvidékre, majd Topolyára került. 1947 őszén letartóztatták, és a népbíróság koncepciós perben hétévi börtönre ítélte. Így kellett megfizetnie, azért amit egyházáért, hitéért, népéért tett.

Ökrész Károly (Temerin)

Állampolgársági esküt tettek

Testvérvárosunk esperes plébánosa magiszter Szunygi László, Veréb M. Gizella tisztelendő nővér és Veréb Erzsébet állampolgársági esküt tett városunkban. Szeretettel gratulál a Szent Anna Egyházközség ezen szép alkalomból.

2012 a Hit éve

A „hit kapuja” (vö. ApCsel 14,27), amely bevezet minket az Istennel való életközösségre, és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, mindig nyitva áll előttünk. Akkor tudjuk átlépni a küszöbét, ha Isten Igéje elhangzik, és a szív enged a kegyelem formáló erejének. Belépni ezen a kapun azt jelenti, hogy életre szólóan útra kelünk. Ez az út a keresztséggel kezdődik (vö. Róm 6,4), minek következtében Atyánknak szólíthatjuk Istent, és a halállal fejeződik be, amelyen át belépünk az örök életbe, az Úr Jézus feltámadásának köszönhetően, aki azt akarta, hogy a Szentlélek ajándékai által mindazok, akik benne hisznek, részesüljenek az Ő dicsőségében (vö. Jn 17,22). E szavakkal kezdődik a Porta fidei apostoli levél, amivel, illetve a benne meghirdetett Hit Évével XVI. Benedek a három legaktuálisabb egyházi kérdésre igyekszik választ adni: az új evangelizáció tartalmára, a II. Vatikáni Zsinat értelmezésére és az Egyház reformjára.

A Szentatya által meghirdetett Hit éve 2012. október 11-én kezdődik és 2013. november 24-én ér véget. Az apostoli levéllel meghirdetett év rendkívüli alkalom lesz a Jézus Krisztus-

sal való megújult találkozásra. XVI. Benedek pápa a Hit évével az egyház figyelmének középpontjába akarja állítani a Jézus Krisztussal való találkozást és a hit szépségét. A dokumentum lelkipásztori irányelveket tartalmaz a világegyház, a püspöki konferenciák, az egyházmegyék és a plébániák, közösségek, lelkiességi mozgalmak számára.

A Hit évének megnyitása egybeesik két fontos dátummal: a II. Vatikáni Zsinat kezdetének 50. évfordulójával és a Katolikus Egyház Katekizmusa közzétételének

20. évfordulójával. (A zsinatot 1962. október 11-én hirdette meg Boldog XXIII. János. A katekizmus közzététele 1992. október 11-én Boldog II. János Pál nevéhez fűződik.) A Szentatya pápaságának kezdetétől nagy figyelmet fordított a II. Vatikáni Zsinat tanításának helyes megértésére, elősegítve azt, amit ő maga a „reform hermeneutikájaként” és a „folyamatos megújításaként” határozott meg. A Hit évének lezárása szintén jelentőségteljes dátumhoz fűződik: 2013. november 24-e Krisztus Király, a Világegyetem Urának ünnepe.

Forrás: Magyar Kurír

Lelkinapon voltunk Tóthfaluban

Az új Egyházközségi Képviselő-testület tagjai Nagyidai Zsolt plébános úr vezetésével a vajdasági Tóthfalú Lelki Gyakorlatos Házában, egynapos lelki gyakorlaton vettek részt, május 12-én. A lelkinapot, Főtisztelendő Dobó Tibor oromhegyesi plébános úr, a vajdasági, katolikus hetilap, a Hírívő főszerkesztője tartotta.

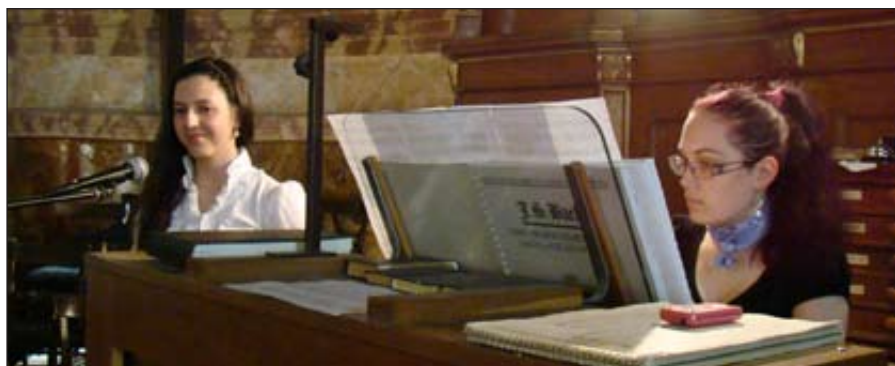

A törökök ellen vívott zentai csata Oromhegyes melletti emlékhelyén készült a fenti csoportkép,

Musica Viva hangversenye

A zene, s kiváltképpen a tisztán csengő emberi énekhang, könnyekre fakaszthat, hallatán végigfut a hátunkon a hideg, beleborzong a lelkünk a hangot öltött csodába. De az ének többre is képes: gyógyítja a testet, a szellemet és a lelket. Az éneklés napjainkban reneszánszát éli.

Aki hallotta templomunkban Húsvét- Pünkösdi Hangversenyünkön április 29-én a csantavéri Musica Viva kamarakórust Gubena Éva karnagy vezetésével, egyetért velem abban, hogy az általuk megszólaltatott zeneművek varázslatosan hangoztak. Gyönyörűen egybecsengő női énekhangok szólaltak meg, amelyek hatására a hallgatóközönség néhány percre abban az elvárásolt világban érezhette magát, amit csak a muzsika, pontosabban a legszebb muzsika, az emberi hang teremthet. Műsorukon egyaránt szerepeltek egyházi és világi művek is, amelyek jórészt acappella, vagyis zenei kíséret nélkül adtak elő. Komoly és igényes művek ezek a reneszánsztól a kortárs zenéig. A szólistáik műsorát is nagy öröm volt hallgatni, csakúgy mint az elhangzott verseket. Köszönjük ezt a szép estét!

Szent Anna búcsú

Nemcsak a természetnek, a kereszténységnek is vannak gyöngyszemei, ilyen Szent Anna is, templomunk védőszentje. Ünnepeinek alkalmából, megtartott búcsúi szentmise főcelebránsa Dr. Bábel Balázs érsek úr volt, koncelebrált Nagyidai Zsolt plébános úr és Kollár Balázs káplán úr. Az érsek úr szentbeszédében külön kiemelte a szülők és nagyszülők szerepének, példamutatásának fontosságát a fiatalok nevelésében.

Nagyszülők és unokák...

Szent Anna és Szent Joakim nem csak Szűz Mária szülei, hanem Jézus nagyszülei is voltak. Ezért az Ő ünnepükön megemlékezünk a nagymamákról és a nagypapákról is.

A mai kor sajnos nem kedvez az unokák és a nagyszülők szoros kapcsolatának. A különböző nemzedékek ritkán laknak együtt, sokszor még nem is ugyanabban a városban és általában ritkán és elég keveset találkoznak.

Pedig sok-sok örömet, tapasztalatot, segítséget és szeretetet tudnának átadni egymásnak

az élet különböző időszakában és nehézségeiben. Ne feledkezzünk hát el erről és imával és hálával köszönjük meg nagyszüleinket a Jóistennek! Törekedjünk rá, hogy minél többet legyenek együtt velük, amíg csak lehet és szeressük őket! Az alábbi levelet egy nagymama írta felnőtt diák unokájának, megosztva vele gondolatait és lelki kincseit. Ez példa arra is, hogy különböző életkorban, különböző módon tudnak a nagyszülők és unokák segíteni egymásnak.

Kedves Unokám!

Az utóbbi időben sűrűbben jössz haza, többször beszélgetünk érdekes témákról, türelmesen meghallgatod az én elmélkedéseimet, amik lehet, hogy oly-

kor nem is helyesek, azért kérek javíts ki ha gondolkodásomban néha eltérek a helyes útról. Most mikor kezembe került egy régi Seneca fordításom, újra elgondolkodtam azon a mondáson, hogy semmi nem a miénk csak az idő. Érdekes, hogy éppen az amit nem hajthatunk vissza, kellene, hogy a legfontosabb legyen számunkra, milyen kevésbé érdekel bennünket. Ha többre becsülnénk, nem fecsérelnénk el ezt a drága Isten adományát felesleges dolgokra. Ha értékelni tudnánk minden napot, minden órát, minden percet a nap elmúltával, sokkal nyugodtabban aludnánk el. Ha teljesen Istenre tudnánk bízni magunkat, mennyi kellemetlenséget tudnánk elkerülni. Fontos-e az, hogy ki mit mondott rólunk? Ismerd meg önmagadat! Milyen könnyű ezt mondani, de milyen kevesen igyekeznek megérteni ezt. Sokkal könnyebb a másikat megérteni – legalább is azt megértésnek veszik, ha tanácsokat osztogatnak. Ha jó tanács, akkor szívesen elfogadjuk, de sajnos mindenki olyan tanácsokat osztogat, amire nem ért.

Sokszor mondják, hogy a Bibliát minden nap kell olvasnunk és akkor megeljük lelki nyugalmunkat. Szerintem először meg kell ismernünk önmagunkat és szilárdan elhatározni milyen úton akarunk haladni. Itt van a filozófia és a teológia összefüggése. Ez magyarázza meg, miért tanulnak a szemináriumban filozófiát. Ez egy lépést jelent a Szentírás megértéséhez. Sokan ismerik Jézus tanítását, de tanácsait nem tartják be, mert azt a szentek privilégiumának tartják. Egyes esetekben valóban így van, például Kis Szent Teréz, aki fiatalon meghalt és már addig minden filozófiai ismeret nélkül, belső sugallatra, csodálatos imákat írt. Ez azonban kivételes eset. Más, nehéz munkával-igyekezettel jutott el sok dolog megértéséig. Itt Szent Ágostonra gondolok, aki „Valomásai”-ban leírja, hogy szinte lépésről lépésre vezette Isten a szentté nevelés útjára.

Gyermekkoromban sokszor mondta Apukám: „Ezt a gyereket nem lehet tanítani, mindent jobban akar tudni.” Nem értette meg, hogy én csak vitatkozni szerettem volna. Nem tudtam a tényeket csak úgy egyszerűen elfogadni. Tanácsaim is többször mondták: „ne szaladj a rúd előtt”. Most öreg fejjel ha visszagondolok ezekre a sértésekre, mert akkor annak éreztem, csak most lett előttem világos miért tettem ezt. Akkor úgy éreztem, örömet ki kell fejezni, hogy én ezt már olvastam, vagy hallottam valahol, de semmi esetre sem azért mondtam, hogy dicsekedjek vele. Úgy vagyok ezzel most is. Ha valami szép könyvet olvasok, alig várom, hogy elmondhassam valakinek, aki szintén értékeli ezt. Sajnos az én barátnőim, vagy túl magasnak tartják a mércét, hogy elmélyedjenek a dolgok mély mondanivalójában, vagy a szemük-látásuk nem engedi meg. Így hát rászorulok a saját társaságomra, a 2000 évvel ezelőtt élő Senecára a sok szép könyvre. Kérem Istenet, ha lehetséges még egy kis ideig ne vegye el a látásomat. Ha lehetne alkudozni, azt mondanám: Istenem, inkább eltűröm a fájdalmakat zokszó nélkül, de adj világosságot és add, hogy ne csak a szemem lássa a világosságot, hanem a lelkem is. Add, hogy agyam tiszta maradjon, mert elborult aggyal nem tudom hogyan tudnálak dicsőíteni. Bármit mérsz is rám Istenem, mindenkor dicsőítelek.

Téged viszont nagyon szeretlek!

Nagyanyád

Feszületszentelések

Az adományozó Vavró Családnak, a Jánoshalmi Egyházközségnek, Nagyidai Zsolt plébános úrnak és a felújítást végző, jánoshalmi születésű, Nagy Pongrác díszmű-kovács cégének köszönhetően megújult a templomunk előtt álló, gyönyörű, kovácsoltvas feszület, melyet elődeink az 1526-os mohácsi csata 300. évfordulójára állítottak hála-ból 1826-ban.

A megújult műemléket Dr. Bábel Balázs érsek atya szentelte újra április 6-án, Nagypénteken.

Sokáig rontotta az utcaképet a Halasi és a Kürt utca találkozásánál lévő úgynevezett Agócs-kereszt. Miután adományból rendelkezésre állt az anyagi fedezet a szükséges engedélyek birtokában 2011. december 19-én szállította el felújításra a keresztet Farkas Tibor szobrászművész. Hónapokba telt felújítás, mert szinte a romokból kellett eredeti formájában visszaállítani a feszületet, melyet május 13-án szentelt újra Nagyidai Zsolt plébános úr. A keresztet Faddi Mária Magdolna és a Szent Anna Egyházközség újíttatta fel. Köszönet érte!

„Isten nagyobb dicsőségére emeltették Kecskés Ferenc és hitvese Faddi Julis az Úr 1914. esztendejében. Felújítatott 2012-ben a jánoshalmi hívek adományaiból Nagyidai Zsolt plébánossága alatt” – áll a Bajai úti temető haranglába melletti kereszten. Köszönet az adományokért!
A felújított kereszt újra szentelése Halottak napján lesz.

A biblia órák folytatódnak

Május végén zárult a biblia órák előző „tanéve”. Felvételünk az utolsó órán készült. A biblia órák szeptemberben folytatódnak, előre láthatólag Szentírás vasárnapja után..

Elsőáldozás

Május 20-án 31 gyermek járult az első szentáldozáshoz a jánoshalmi Szent Anna templomban. Reméljük, hogy a Szentségi Jézussal való találkozás mindannyiuk számára életre szóló élmény marad. A csoportképen középen Kollár Balázs káplán atya és Nagyíidai Zsolt plébános úr ülnek.

Martinek István hazatért

Pista bácsi 1920-ban született. Családjában feleségén kívül két gyermeke, három unokája és öt dédunokája gyászolja a földi pályafutását 91 éves korában befejező Martinek Istvánt, Egyházközségünk Képviselő-testületének örökös, tiszteltbeli tagját. Ki ne emlékezne kedves, vidám újévet köszöntő, jókívánságokkal teli verseire, melyet a naptári esztendő első szentmiséje utáni kötetlen beszélgetések során elmondott. Sok esztendőn át aktívan

kivette részét az Egyházközség életéből, onnan csak az utóbbi egy-két évben maradt el, betegsége miatt. Érdeklődéssel figyelte más felekezetek életét is. Rendszeres résztvevője volt az ökumenikus imahetek rendezvényeinek úgy a kápolnában, mint a baptista imaházban.

Imádkozzunk érte, hogy méltó helye legyen Isten országában, Kedves feleségével együtt, akit hosszú éveig ápolt, s időközben utána ment!

Nyugodjanak békében!

Búzaszentelés

A Katolikus Egyházban évszázadokon keresztül Szent Márk evangélista ünnepén tartották a búzaszentelést, amikor a hívek papjukkal együtt körmenetben a határban lévő búzátáblához vonultak, hogy ott kérjék Isten áldását a zöldülő vetésre.

Jánoshalmán is él ez a hagyomány azzal a módosítással, hogy a könyörgő imádságokat immár a templomban végézzük. Az ide hozott zöld búzakévet Nagyvidai Zsolt plébános úr szentelte meg Szent Márk ünnepéhez legközelebb eső vasárnap – április 29-én – a délelőtti szentmise keretében. A hívek vihettek belőle otthonaikba.

Úrnap i körmenet

A pünkösdi utáni második csütörtökön, azaz a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön, hazánkban az ezt követő vasárnapon ünnepezzük az Úrnapját. Krisztus szent Testének és Vérének ünnepén az ünnepi szentmise után kivonultak a hívek a templomból és körmenetben megkerülték azt, közben a négy szabadtéri oltárnál Nagyvidai Zsolt plébános úr egy-egy evangéliumi szakaszt idézett fel, és áldást adott az Oltáriszentséggel a világ négy égtája felé.

A család kincsei

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége helyi csoportjának meghívására a Plébánia Hittantermében tartott előadást Bíró László püspök úr, a magyar Katolikus Püspöki kar családreferense, A család kincsei címmel. Az előadó a nagy érdeklődéssel kísért előadás során sok értékes tanácsot nyújtott a hallgatósága számára.

Ima Szent Anna közbenjárásáért

Uram, Isten, kegyelmes Atyám, Te választotad kegyelmesen egyszülött Fiad anyjának szülőjévé Szent Annát. A te kegyelmed tette őt az üdvözítés fonséges művének részesevé. Hozzád könyörgünk, Uram: engedd, hogy az ő párfogásának segítségével irgalmad és kegyelmed részesei lehessünk!

Szent Anna asszony, az áldott Szűz anyja, kérünk: légy és maradj mindenkor pártfogónk Istennél! Ime, teljesen rád bizzuk magunkat, és oltalmadra hagyatkozunk minden testi-lelki ügyünkben.

Üdvözlégy, Szent Anna asszony! Istentől megáldott anya vagy, mert Mária, a kegyelemmel teljes Szűz, a te leányod.

Szent anya vagy, mert gyermeked szeplőtelenül fogantatott, s nevelésed által tiszta és ártatlan életet élt. Boldog anya vagy, mert gyermeked, Mária, az Isten Anyja. Ő az Úr Jézus Krisztus szülőanyja, aki minket az üdvösség útján vezérel.

Mi, szegény bűnösök, magunktól tehetetlenek vagyunk, csak Isten kegyelmétől támogat-

va művelhetjük üdvösségünket. Azért esdve kérünk, hogy közbenjárásoddal légy szószólónk a Boldogságos Szűz Máriával együtt a mennyei Atyánknál, és nyerd meg számunkra Krisztustól az üdvösségre segítő kegyelmet!

Fogadd a keresztény családokat különleges oltalmadba és pártfogásodba!

Segíts, hogy keresztünket zúgolódás nélkül hordozzuk, szenvedéseinkben türelmesek legyünk, az élet ezernyi bajában pedig gyermeki engedelmisséggel mindhalálig kitaratsunk. Anyai oltalmadba ajánljuk a szülőket, apákat és anyákat, gyermekeikkel együtt.

Vezesd őket az üdvösség útján!

Ha pedig erről az útról gyarlóságukban letérnek, térítsd vissza őket anyai jószággal az Istennek tetsző élet útjára, hogy egyedül az Ő akaratát teljesítsék.

Szent Anna asszony, aki örömmel néztél a halál elé, hathatós pártfogásoddal segíts Istennél: úgy éljünk a világon, hogy a haláltól ne keljen rettegnünk, és Istennek kedves élet után boldogulj a halálunk.
Amen.

Elköszönés Jánoshalmától

Mint ahogy azt már tudják a kedves Testvérek augusztus elseji hatállyal, Dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti Érsek, Metropolitika felmentett a jánoshalmi egyházközségben eltöltött kápláni szolgálat alól és kinevezett a lajosmizsei egyházközség káplánjává. Ezúton szeretném megköszönni mindazon Testvérek szeretetét, jóságát, segítségét, akik támogattak egy éves itt tartózkodásom alatt. Az itt szerzett

szép emlékeket és tapasztalatokat a szívemben fogom hordozni, és imádságos lelkiüettel fogok az egyházközségre visszagondolni.

Bocsánatot kérek mindazoktól, akiket bármilyen módon, de akaratom ellenére megbántottam.

És arra kérem a kedves Testvéreket, hogy utódomat, Toldi Norbert újmisést atyát ugyanazzal az örömmel és szeretettel fogadják, mint engem. *Kollár Balázs káplán*

Első kápláni megbízással jött

Toldi Norbertnek hívnak, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből, egy Tornyospálca nevű településről származom, mely Kisvárdától közelében található. Általános iskolai tanulmányaimat a szülőfalumban, középiskolai tanulmányaimat a kisvárdai „Besenyei György Gimnáziumban végeztem. Vallásos neveltetésem alapjait apai nagymamámnak köszönhetem. Már egész kisgyermek korom óta foglalkoztatott a papság gondolata, és az évek során erősödött bennem. Mindig örömmel vettem részt az egyházközségi életben, ezzel is készülve hivatásomra. 2007-ben kezdtem meg felkészülésemet a papi szolgálatra

a szegedi szemináriumban. Az ott töltött idő sok megpróbáltatást, de ugyanakkor sok örömet tartogatott számomra. Érsek atya a múlt év karácsonyán diakónussá, ez év június 23-án Petőfiszállás-Pálósszentkúton pedig pappá szentelt. Nagy örömmel vettem kézbe kápláni kinevezésemet, mely a jánoshalmi plébániára szolt. Nagy örömmel, és lelkesedéssel jöttem ide, nem idegenként, hiszen diakónusként az elmúlt tanulmányi félévben itt töltöttem az úgynevezett „lekipásztori hétvégéket”. A kedves olvasók imáiba ajánlom magamat; ami értéket tapasztalnak bennem, azokért velem együtt adjanak hálát a mindenható Istennek, akik pedig hiányosságokként, hibákként tapasztalhatók majd velem kapcsolatban, azokat töltsse be Isten kegyelme, természetesen én magam is fáradozom majd kijavításukon. Isten áldását kérem a kedves olvasók életére, munkálkodjunk együtt az evangélium terjesztésén, addig az óráig, amíg majd mindannyian Atyánk elé állhatunk, hogy „szentek lehessünk a szentek között a mennyben”!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Toldi Norbert káplán

A Szent Anna Iskola a 2011-2012-es tanévet bezárta

A lehullott virág hátrahagyja illatát – mondja egy japán közmondás. Ugy gondolom, jó évet tudhatunk magunk mögött. Elvégeztünk sok-sok feladatot, és mindannyian sokat tanulunk – még a tanárok is! Voltak vidám és szomorú perceink, voltak ragyogó sikereink és bizony kudarcaink is.

163 alsós, 96 felsős virult nálunk az idén, vagyis 259 bizonyítvány kerül kiosztásra hamarosan. A bennük szereplő osztályzatok átlaga 4,16, vagyis tanulóink jól teljesítettek ebben a tanévben. A 259 tanulóból mindössze 8 nem tudta teljesíteni a követelményeket, s közülük csak 3 főnek kell 2-nél több tárgyból javítóvizsgát tennie.

Tanulóink közül 240-en 13-féle tanórán kívüli foglalkozáson gyarapították tehetségüket.

Gyermekeinkről elmondható, hogy jók, hiszen 51%-uk példás, 34%-uk jó magatartású. Az igyekezetben sincs hiány: 44%-uk példás, 34%-uk jó minősítést kapott szorgalmára.

Akárcsak tavaly, idén is büszkék lehetünk végzőseinkre, akiknek 72%-át érettségit adó középiskolába vettek fel.

Az országhatárt is átléptük ebben az évben: a vajdasági Temerin magyar iskolájával kötöt-

tünk barátságot, s tettünk egymásnál látogatást.

Mi, nevelők, tanárok, örülünk minden előrehaladásnak, eredménynek, jó törekvésnek. Büszkék vagyunk ezért, és örömmel emlékezünk meg név szerint is azokról a diákokról, akik az átlagon felül építő magatartásukkal, példaadó szorgalmukkal, kiemelkedő eredményükkel, a közösség önzetlen szolgálatával gazdagították életünket.

Elsőként a kitzűő tanulmányi eredményt elért tanulóknak gratulálunk.

1.a (11 fő): Dóczy Milán, Farkas Fruzsina, Gyepesi Erik, Kecskeméti Noémi, Kerékgyártó Martin, Kovács Ildikó, Kovács Krisztina, Magyar Ramóna, Oláh Elemér, Rátkai Martin, Schweitzer Rómeó. **Osztályfőnök: Haugné Szatmári Livia.**

1.b (13 fő): Balogh Sára, Csiszár Barnabás, Csizmadia Dorottya, Frick Zsófia, Herczeg Kinga, Horváth Linda, Horváth Nikolett, Kecskeméti Armand, Rada Gréta, Stibrik Adél, Stibrik Luca, Szőnyi Lizett, Zambó Zalán. **Osztályfőnök: Kovács Ágota.**

2.a (9 fő): Dobos Kende Vajk, Fenyvesi Gábor, Hajnal Bálint, Horváth Lotti, Kecskés No-

émi, Király Kevin Péter, Pesti Jenő Henrik, Törteli Dóra, Varga Mihály. **Osztályfőnök: Nemes Brigitta**

2.b (9 fő): Balázs Áron , Botka Lora, Károlyi Adrienn, Kiss Enikő, Kovács Eszter, Pápai Gergő, Sepsi Zsombor László, Szabó Fanni, Szabó Gréta. **Osztályfőnök: Takács Lajosné**

3.a(6 fő): Berta Jázmin, Bretyka Endre, Csapó András, Dobos Zsófia, Mamuzsics Brigitta, Mamuzsics Viktória. **Osztályfőnök: Csofcsics Erika.**

3.b(5 fő): Agócs Melánia, Csofcsics Virág, Kosóczki Balázs, Mike Márk, Simity Flóra. **Osztályfőnök: Völgyesiné Marancsik Tünde.**

4.o.(6 fő): Bánfi Éva, Berta Virág, Boros Gitta, Jacsó László, Rada Adél, Tihanyi Ármín. **Osztályfőnök: Simityné Mészáros Judit.**

5.o.(2 fő): Horváth Marcell, Csiszár Dániel. **Osztályfőnök: Salac Éva.**

6.o.(9 fő): Balogh Kata, Bányai Gábor, Bozóki Eszter, Czeller Ágnes, Dudás Andrea, Horváth Réka, Kiss-Pető Apor, Kiss Tamás, Mamuzsics Enikő. **Osztályfőnök: Jacsóné Szabó Erika.**

7.o.(2fő): Gyetvai Ákos, Sánta József. **Osztályfőnök: Szenté Mariann.**

Ebben a tanévben 90 tanulónk 28 tanulmányi versenyen mérte meg magát, közü-

lük voltak olyanok is, akik több alkalommal is megcsillogtatták képességüket, tehetségüket. A legkiemelkedőbbek: Szabó Gréta 2.b, Mike Márk 3.b, Dobos Zsófia 3.a, Berta Jázmin 3.a, Simity Flóra 3.b, Málík Rebeka 4., Horváth Marcell 5., Czeller Ágnes 6., Kiss-Pető Apor 6., Balogh Kata 6., Simon Roxána 6., Papp Dániel 6., Horváth Réka 6., Mamuzsics Enikő 6., Bozóki Eszter 6., Kéfer Ádám 8. és Jacsó Anna 8. osztályos tanuló.

Diákjaink nemcsak tanulmányi versenyeken, hanem a sport területén is öregbítették iskolánk hírnevét. Fontosnak tartjuk a sport szeretetére nevelést, hiszen aki sportszerű a pályán az éltben is így viselkedik. A legeredményesebb sportolók:

Farkas Anett, Horváth Dávid, Csima Dániel, Bogdán Patrik, Lakatos Gergely, Délceg Dusán, Herczeg Ákos, Gyetvai Ákos, Bogdán Patrik, Szász Roland, Délceg Dusán, Herczeg Ákos, Strobán Dániel, Bazsa Dominik, Simon Roxána

Érmet kaptak az asztalitenisz házibajnokságának dobogós helyezettei. Alsó tagozat lány: 1.Bánfi Anna Éva 2. Gyuris Dóra 3. Simity Flóra, fiú: 1. Kosóczki Balázs 2. Kovács Martin 3. Vida Dávid. Felső tagozat lány: 1. Czeller Ágnes 2. Roszinszki Cintia 3. Simon Roxána, fiú: 1.Csima Dániel 2.Hegedűs Máté 3. Hugyi Dávid.

Tantestületünk úgy határozott, hogy ettől a tanévtől kezdve Szent Anna-érmeket adományoz azoknak a tanulóknak, akik három vagy több igazgatói dicséretben részesültek. A éremnek bronz, ezüst és arany fokozata van. Az arany fokozatot elért tanuló a tantestület döntése alapján, felkerülhet az iskolában kialakítandó büszkeségünk falra.

A 2011-2012-es tanéven a Szent Anna Érem **bronz** fokozatával kitüntetett tanulók.

2. b o.: Kovács Eszter, Szabó Gréta, Szabó Fanni. 3. b o.: Mike Márk, Takács Ivett. 4. o.: Zámbo Loretta, Berta Virág, Rada Adél, Boros Gitta, Varga Virág, Bánfi Éva, Dági Orsolya, Török Leonetta, Bognár Edmond. 5. o.: Délceg Dusan, Hunyadi Dávid, Kolonics Dominika, Stibrik Ádám, Szlafkovszki Róbert, Horváth Marcell. 6. o.: Balogh Kata, Czeller Ágnes, Dudás Andrea, Dági Gabriella, Fenyvesi Dávid, Horváth Réka. 7. o.: Lábadi Vivien. 8. o.: Jacsó Anna, Kovács Nikolett, Sarok Krisztina.

Szent Anna Érem **ezüst** fokozatával kitüntetett tanulók: Simity Flóra 3.b és Papp Dániel 6. osztályos tanulók.

Iskolánk lelki vezetője, főtisztelendő Nagyidai Zsolt plébános atya jutalmat adott át a szentmiséken való rendszeres ministráns szolgálattért a következő diákoknak: Takács

Csenge, Dobos Zsófia, Faragó Olivér, Kiss Ádám, Mike Márk, Jacsó László, Kocsis Dávid, Miskolczi Viktor, Faddi Ádám, Olajos Alexandra, Csiszár Dániel.

Köszönöm a kedves szülőknek, hogy ebben a tanévben is hívás nélkül jöttek, és kérés nélkül adtak. Ezúton is szeretném kifejezni az iskolai közösség nevében köszönetünket az Szülői Közösség valamennyi tagjának, akik akár osztály, akár iskolai rendezvényről volt szó, mellettünk álltak.

Külön tisztelettel említem azokat a szülőket, akik kiemelkedő munkát végeztek, magukénak érzik intézményünket és több esetben is munkájukkal, felajánlásukkal jelentősen hozzájárultak az iskola életéhez. Nekik oklevelet nyújtottunk át.

Boros Gáborné, Molnár István, Papp Béla, Király Anikó, Baloghné Nagy Adrienn, Stibrik Zoltánné, Botkáné Szabó Viktória, Gulyás Katalin, Horváth Zoltánné (Zsuzsi), Szlávikné Hemző Erzsébet, Szilágyi Andrea, Királyné Kalamár Zsófia, Bánfiné Sódar Szilvia, Csimáné Balázs Zsuzsanna, Takácsné Szűcs Erika.

Farkas Margitot, az SZK elnökét mindannyian ismerjük és szeretjük. Köszönöm önzetlenségét, megbízhatóságát, az intézményért végzett áldozatos munkáját.

Köszönöm dr. Ádámné Brecska Máriának, iskolánk védőnőjének a rendszeres egészségügyi szűréseket, beszélgető, felvilágosító órákat, együttműködését az egészségmegőrző programsorozatban.

Iskolánk lelki vezetőjének, főtisztelendő Nagyidai Zsolt plébános atyának köszönöm a nagylelkűségét, hogy mindig intézményünk mellett állt és számíthatunk támogatására, lelki gyakorlatokra és a reggeli áhítatokra.

A 2011/2012. tanévet egy kelta-ír köszöntővel zártuk be:

„Mindig legyen előtted út,
fújjon a szél a hátad mögül,
arcodat melegen süsse a nap,
földedet öntözze lágy eső,
és mindaddig, amíg nem találkozzunk, hordozzon az Isten a tenyerén.”

*Horváthné Sörös Anita
igazgató*

Napközis tábor a plébánián

2012. június 18 és 22 között az alsó tagozatos tanulók napközis táborban vettek részt Nagyidai Zsolt plébános úr engedélyével és támogatásával, Kollár Balázs atya és Bajkó

Ilona vezetésével. Nemcsak lelkiekben, hanem élményekben is gazdagodhattak a hittanos gyerekek. A tábor a kapcsolatokról és az egyetértésről szólt.

Az első nap szentmisével, egymás megismerésével, közösségi játékokkal, csoportbontással telt. Három csoportra osztották a tábor vezetői a kiscsapatokat. A csoportok élére vezetőket jelöltek ki Pelikán Karolina, Kollár Kinga, Sarok Krisztina személyében, akik segítették a táborvezetők munkáját.

A második nap sportversenyekkel, filmvetítéssel, rajzolással és sok-sok mókával telt. Szerdán lovas kocsik segítségével birtokba vettük a Király Lovas-tanyát, ahol kedvünkre lovagolhattunk, játszadozhattunk, majd ebéd után egy jó nagyot pancsolunk és félnégykor hazaindultunk lovas kocsikkal.

Csütörtökön a család és az Istennel való kapcsolat volt a téma. Délután „Színesest” következett, melyen a gyerekek a csoportvezetők segítségével egy rövid mesét és egy dalszöveget adtak elő. Az eredményhirdetés, virsli- és tortaevés, majd játék után énekléssel zártuk a napot.

Az utolsó napon, pénteken kaland- és kvízjátékok vártak a táborozó gyerekekre, délután felhőtlen jó kedvvel játszottunk és énekelünk.

Köszönjük szépen Nagyidai Zsolt plébános úr és a kedves támogató segítségét. Köszönjük Balázs atyának és Ilike nénéinek és minden önfeláldozóan segítő embernek a segítségét.

Sarok Krisztina 8. o.

Mesterségek tábora

A Szent Annás diákok július közepén igazán figyelemreméltó létszámmal, 43 fővel képviselték magukat a vajdasági Tóthfaluba szervezett nyári táborban.

A problémamentes határátkelés után az 1900-as évek elején a szecesszió jegyében épült Szabadkát tekintettük meg Zsolt atya vezetésével. Megcsodálhattuk a gyönyörű pé-

csi Zsolnay porcelánnal díszített Városházát, a Helytörténeti Múzeumot, a szabadkaiak által Nagytemplomnak nevezett Székesegyházat.

Az első nap a táborhely elfoglalásával, a csapatok megszervezésével, csapatzászlók készítésével folytatódott, majd szentmisével zárult a falu templomában.

A következő nap reggelén Topolyára indul-

tunk, ahol börműves, fazekas, fafaragó és hímező inasaink kézműves foglalkozásokon vehettek részt. A délutánt a topolyai strandon töltöttük a gyerekek legnagyobb örömére.

Táborunk harmadik napján a jánoshalmi inasok elkészíthették mestermunkájukat a maguk által kiválasztott módon. Bőrből készültek pénztárcák, kulcstartók, kistáskák, színes fonalakból karkötők, szövések. Megizzadtak a fával foglalkozó gyerekek, akik többségében fiúk voltak, hiszen a fafaragással kapcsolatos tapasztalatok igen hiányosnak mondhatók. No, és ne felejtsük el a topolyai idős asszonyok drukkoltt virágos mintáit sem, amit a hímezők talán még most is készítenek.

Csüttörtökön egyéb szállítási eszköz nem lévén, egy helyi gazda volt olyan kedves és egy pótkocsis traktorral átszállított bennünket Oromhegyesre. Itt ellátogattunk a török időket idéző zentai csata emlékére készült emlékhelyhez, megtekintettük egy helybéli fafaragó mester műveit. A táborzáró szentmise előtt nagy élményben volt részünk, hiszen a 94 éves oromhegyesi Miklós bácsi meséit hallgathattuk. Utolsó esténken kiállítást készítettünk a gyerekek munkáiból, majd a jánoshalmi Ju-

hász János bácsi egy jó hangulatú tánczással lepte meg a gyerekeket.

Az idő gyorsan szaladt, máris péntek reggelre ébredtünk. A csapatok értékelését követően mindenki megpróbálta megkeresni saját holmiját, hogy helyel-közzel ugyanazokat a ruhadarabokat vigye haza, amivel hétfőn reggel útnak indították. Nagy sétát tettünk a gyönyörű palicsi állatkertben, és megtekintettük a híres tóparti villasort, valamint a Vermes család „Bagolyvárát”. Élményekben gazdagon az esti órákban érkezünk meg Jánoshalmára.

Inasaink mesterré választ figyelemmel kísérte lelkipásztorunk Nagyidai Zsolt plébános atya, Enesei Péter bíró urunk, Csoficsics Erika kisbíró, valamint a mesterlevéllel már rendelkező mesterek: Komáromi Róbert, Simityné Mészáros Judit, Kuklis Andrea, Hagné Szatmári Livia és Csapóné Sarok Enikő.

Iskolai táborunk ebben az évben sem jöhetett volna létre önzetlen segítők támogatása nélkül. Köszönet illeti Nagyidai Zsolt atyát, Taskovics Tibornét, Ádamné Brecska Máriát, Ott Józsefnét, Ozorák Lászlót, Boros Gábort és a Korzó éttermet a felajánlott ajándéktárgyakért, anyagi támogatásért.

Gyermeknap kirándulás

Az idei gyermeknapot a Király tanyán szerveztük meg a gyermekek részére. Ezen a napon olyan programokat biztosítottunk óvodásainknak, amelyek hosszan tartó élményt jelentenek mindegyiküknek. A kánikula sem vette kedvét senkinek a lovas kocsikázástól, vagy a zsákban futástól.

Búcsú az óvodától

A tanév végén ünnepélyes keretek között elbúcsúztak a nagycsoportosok az óvodától, kisebb társaiktól, az óvónéniktől, dajka néniktől. Felidéztek az első napokat, az itt töltött éveket, csokorba szedve elevenítették fel a verseket, énekeket, játékokat, melyeket itt

tanultak. Vállon a tarisznyával intettek búcsút, érdeklődő kíváncsisággal tekintenek az iskola felé.

„Nem vár ide már, játék, mese vár,
tollam, ceruzám kísér ezután.”- énekeltek mosolygós, vidám arccal a gyermekek.

Ovi olimpián versenyeztünk

Óvodánk nagycsoportosaiból összeállított csapat derekasan küzdött az önkormányzati óvoda által szervezett ovi olimpián. A kistérség óvodáiból érkező gyermekek komoly feladatokat megoldva jutottak el a megjelölt célba. A jó hangulatban zajló versenyen minden kisgyermek megkapta a megérdemelt jutalmát.

Nyári élet az óvodában

Nyáron sem unalmas az óvodai élet a katolikus óvodában. Az óvó nénik gondoskodnak róla, hogy a szabad levegőn sokféle, érdekes, nem mindennapi eseményt éljenek át a gyermekek. A legnagyobb tetszést a pancsolás váltja ki - csak így lehet elviselni a kánikulát. Nagy sikere van a homokvárépítésnek, az alkotások közös elkészítésének. Mindenki felfrissülve, élményekkel gazdagodva várja az új tanév kezdetét.

Búcsú ünnepére új szoborral gazdagodott templomunk

Hálásan köszönjük annak a családnak, aki egy Szent Annát és a kis Szűz Máriát ábrázoló, fából faragott szép alkotást ajándékozott, hálából, templomunknak, s ha ránézünk, és Szent Annához imádkozunk, szüleink és nagyszüleink jussanak eszünkbe. A szobrot az Erdélyből származó bácsalmási fafaragó művész, Erdős Csaba faragta, aki a Plébánia Isteni Gondviselés kápolnájának liturgikus tárgyait is készítette. Köszönjük!

A szobrot a búcsúi ünnepi szentmise keretében Dr. Bábel Balázs érsek úr áldotta és szentelte meg.

JÁNOSHALMI

HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
<http://www.szentanna.org>

E-mail: stanna@optanet.hu
 Kiadja:

A Szent Anna Egyházközség
 Plébánia Hivatala
 Jánoshalma, Béke tér 11.

Felelős kiadó:
 Nagyidai Zsolt plébános

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság
 Felelős szerkesztő:
 Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.
 Nyomda:

Kópia Kft. Kiskunhalas
 Megjelenik: kéthavonta

Előrettekintő

Augusztus 30-án, csütörtökön, 17 órától az Egyházközségünk Képviselő-testületének találkozója lesz. A képviselők megjelenésére feltétlenül számítok: – **Nagyidai Zsolt plébános.**

Szeptember 2-án, vasárnap 16 órakor lesz a tanévkezdő szentmise a Szent Anna templomban.

Szeptember 8-án reggel fél hatkor indul az egyházközségi zarándoklat a vajdasági Domoszóra a Kisasszony napi búcsúra. Útlevél vagy kártya formátumú személyi igazolvány szükséges a határ átlépéséhez!

Szeptember végén a jánoshalmi Egyházközség nevében Nagyidai Zsolt plébános úr meghívására szülővárosába látogat és előadást tart **Dr. Rapcsányi László**, a népszerű rádió riporter. **Hangversenyt** rendezünk elhunyt szeretteink emlékére várhatóan október végén. Fellép: **Rezsnyák Róbert** operaénekes.

Keresztelés minden hónap első vasárnapján van a délelőtti szentmise után. Előtte pénteken 16 órakor keresztelési megbeszélés a szülőökkel és a keresztszülőökkel **N.ZS.**